

500.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 3 czerwca 1924 r.

w przedmiocie podwyższenia kwoty przekazów pocztowych z Francji do Polski i w kierunku odwrotnym.

Na mocy art. 10 ustawy z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonu (Dz. P. P. P. № 44 poz. 310) zarządza się co następuje:

§ 1. § 3 rozporządzenia Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 26 kwietnia 1922 r. o zaprowadzeniu wzajemnej wymiany przekazów pocztowych między Polską a Francją (Dz. U. R. P. № 40 poz. 341) otrzymuje brzmienie następujące:

„Najwyższa kwota przekazu z Francji do Polski nie może przekraczać 1000 franków francuskich, kwota zaś przekazu z Polski do Francji nie może przewyższać kwoty 250 złotych”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

501.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 7 czerwca 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Spraw Wewnętrznych o opłatach za czynności sądowo-lekarskie na obszarach, na których obowiązują ros. ustawa postępowania karnego z r. 1864 i austr. ustawa o postępowaniu karnym z r. 1873.

Na podstawie art. 978¹ i 979 ros. ust. post. karn. w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 25 lutego 1921 r. w przedmiocie zmian w ustawodawstwie karnem, obowiązującym w b. zaborze rosyjskim (Dz. U. R. P. № 30 poz. 169) i § 384 austr. ust. o postępow. karnym w brzmieniu nadanem ustawą z dnia 16 lipca 1920 r., zamieniającą ustawę o postępowaniu karnym dla b. zaboru austriackiego (Dz. U. R. P. № 67 poz. 453), zarządza się co następuje:

§ 1. Lekarze urzędowi i wolno praktykujący za czynności sądowo-lekarskie pobierają opłaty podług taksy określonej w niniejszym rozporządzeniu.

§ 2. Za czynności nieprzewidziane w taksie oblicza się wynagrodzenie podług normy określonej za czynności analogiczne.

§ 3. W miastach, mających ponad 50.000 mieszkańców, należy się biegłemu przy badaniach mających się odbyć poza jego mieszkaniem zwrot kosztów przejazdu w obie strony, o ile odległość pomiędzy mieszkaniem i miejscem czynności wynosi więcej, niż dwa kilometry i o ile biegły nie korzysta z rządowych środków przewozowych; zwrot kosztów

pojazdu (dorożki) przyznać należy jedynie w braku środka masowego transportu (tramwaje, omnibusy i t. p.).

§ 4. Gdy w czynności urzędowej bierze udział kilku biegłych, każdy z nich otrzymuje całkowitą należność za dokonaną przezeń czynność.

§ 5. Przy ryczałtowych opłatach za czynności sądowo-lekarskie należność powinna być obliczoną podług przeciętnej liczby badań i orzeczeń sądowo-lekarskich, dokonanych w danym okręgu w ciągu ostatnich 2 lat. Opust ze strony lekarza nie może wynosić mniej niż 10%.

§ 6. Za dokonane przez biegłego czynności poza miejscem jego zamieszkania oprócz sum obliczonych na podstawie niniejszej taksy, należy mu się zwrot rzeczywistych kosztów podróży i djety.

§ 7. Djety dla biegłych lekarzy oblicza się w ten sposób, że lekarzom urzędowym i profesorom uniwersytetu należy się djeta podług ich stopnia służbowego, prywatnym docentom uniwersytetu oraz lekarzom naczelnym szpitali publicznych djeta VI stopnia służbowego, innym lekarzom dyplomowanym djeta VII stopnia służbowego.

§ 8. Opłaty za czynności sądowo-lekarskie łącznie ze stratą czasu są następujące:

1) badanie sądowo-lekarskie osób wraz z orzeczeniem:	
a) osób uszkodzonych na ciele w zwykłych przypadkach, oraz wszystkich innych osób dla stwierdzenia ich stanu zdrowia	3 zł.
b) jeżeli badanie było długie i żmudne, bądź z powodu ilości obrażeń, bądź z powodu ich charakteru, np. przy uszkodzeniu mózgu, rdzenia, przy nerwicach urazowych, przy obrażeniach narządów wewnętrznych, jak to: płuc, serca, trzewiów brzusznych, wewnętrznych narządów płciowych, lub też gdy orzeczenie musiało być obszernie uzasadnione	5 zł.
2) nałożenie badaniemu opatrunku (oprócz zwrotu za dostarczony materiał opatrunkowy)	2 zł.
3) badanie przez lekarza - specjalistę, powołanego w charakterze konsultanta wraz z orzeczeniem	5 zł.
4) badanie stanu umysłowego wraz z orzeczeniem:	
a) badanie jednorazowe	7-10 zł.
b) każde następne badanie	4-6 zł.
5) oględziny zewnętrzne i sekcja zwłok osoby dorosłej, dziecka lub noworodka wraz z orzeczeniem	10 zł.
6) oględziny zewnętrzne zwłok lub sekcja częściowa wraz z orzeczeniem	6 zł.
7) obecność wraz z ewentualną radą zawodową przy sekcji, ekshumacji, lub oględzinach zwłok, za każde zaczęte pół godziny	2 zł.

- 8) obecność przy rozprawach sądowych razem z udzieleniem orzeczenia za każde zaczęte pół godz. zł. 2
- Przerwę trwającą mniej niż godzinę, jeżeli nastąpi w ciągu rozprawy, lub pomiędzy dwiema rozprawami, odbywającymi się tego samego dnia, wlicza się w czas obecności;
- 9) orzeczenie wydane na podstawie przejrzenia akt zł. 3—10
- 10) badanie gołem okiem narzędzi, leków, trucizn, plam i t. p., o ile musi się ono odbywać oddzielnie od badań wymienionych w punktach poprzednich, wraz z orzeczeniem zł. 3
- 11) specjalne naukowe badanie wraz z orzeczeniem (oprócz zwrotu za zużyte odczynniki)
- a) plam: mikroskopowe, chemiczne, względnie widmowe, oraz biochemiczne zł. 10—15
- b) krwi na obecność tlenu węgla zł. 5
- c) potraw, leków, trucizn, wymiocin, kału, włosów, cząstek ciała—mikroskopowe zł. 10—15
- d) bakterji z założeniem hodowli i doświadczeniem na zwierzętach zł. 15—30
- e) szczegółowe kliniczne badanie mocz. zł. 4
- f) badanie promieniami „Röntgena” zł. 10—20
- 12) stawienie się na podstawie otrzymanego wezwania, gdy czynność bez winy lekarza nie została wykonana, za każde zaczęte pół godziny zł. 1

§ 9. Jeżeli okaże się nieodzowna potrzeba przybrania przy czynności sądowo-lekarskiej pomocy felczera, sanitariuszów i t. p., należy przyznać osobie przybranej do pomocy odszkodowanie za oderwanie się od zajęć w wysokości 1—5 zł.; niezależnie od tego rzeczono osoby otrzymują zwrot wyłożonych kosztów przyjazdu, tudzież kosztów powrotu i pobytu w siedzibie Sądu, jeżeli zostały wezwane z miejscowości, odległej ponad 15 kilometrów od miejsca posiedzenia sądu.

§ 10. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Jednocześnie tracą moc obowiązującą przepisy, sprzeczne z niniejszym rozporządzeniem, w szczególności zaś rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego, o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim z dnia 29 kwietnia 1922 roku (Dz. U. R. P. № 32 poz. 262) i z dn. 30 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 38 poz. 267) oraz rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 14 kwietnia 1923 r. w przedmiocie należytości znawców-lekarzy w b. zaborze austriackim (Dz. U. R. P. № 42 poz. 290).

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*
 Minister Skarbu: *W. Grabski*
 Minister Spraw Wewnętrznych: *Z. Hübner*

502.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych
 z dnia 4 czerwca 1924 r.
o zmianach i uzupełnieniach taryfy towarowej polskich kolei żelaznych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14 poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. W części II Taryfy towarowej polskich kolei żelaznych „Postanowienia taryfowe” (Dz. U. R. P. z 1923 r. № 136 poz. 1134) wprowadza się zmiany następujące:

P. 90 otrzymuje brzmienie następujące:

„90. Przewoźne za próżne wagony prywatnych właścicieli, oznaczone znakiem [P], oblicza się przy przesyłkach zwyczajnych w wysokości 3 groszy od wagonu i kilometra. Przy przewozach w komunikacji przez obszar niemieckiego Śląska Górnego przewoźne to nie może być mniejsze, niż 300 groszy od wagonu. Za przewóz próżnych wagonów prywatnych właścicieli, oznaczonych znakiem (W) i zaliczonych do taboru jednej z kolei polskich, opłaty się nie pobiera”.

§ 2. W części V Taryfy „Taryfy wyjątkowe” (Dz. U. R. P. z 1924 r. № 18 poz. 184) skreśla się „Postanowienia ogólne” tak do taryf wyjątkowych wewnętrznych, jak i do taryf wyjątkowych wywozowych, przywozowych i tranzytowych.

Wprowadza się nową taryfę wyjątkową:

„TARYFA WYJĄTKOWA XXIII.

Na tranzytowy przewóz **zwierząt domowych żywych** (z gr. 22).

1. **Obszar ważności.** Od stacji Zemgale do granicy Państwa pod Zebrzydowicami.
2. **Opłaty.** Przewoźne za przesyłki całowagonowe oblicza się według taryf normalnych ze zniżką 20%.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 czerwca 1924 r.

Minister Kolei Żelaznych: *Tyszka*
 Minister Skarbu: *W. Grabski*
 Minister Przemysłu i Handlu: *Józef Kiedroń*

503.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych
 z dnia 7 czerwca 1924 r.

w przedmiocie zmiany postanowień o bezpośredniej komunikacji towarowej pomiędzy Polską a Węgrami przez Czechosłowację.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa